

La religiosa Viqui Molins i la teòloga Neus Forcano donen les claus per avançar cap a una igualtat efectiva a l'Església

Cap a un 8 de Març dins l'Església

MACIÀ GRAU
Barcelona

El 8 de Març de l'any passat, les dones d'arreu del món van celebrar el Dia de la Dona fent una aturada laboral que va suposar un punt d'inflexió en la lluita contra la desigualtat de drets i oportunitats entre homes i dones. Com a conseqüència d'aquesta mobilització, en poc temps es van començar a veure canvis significatius al nostre territori, que demostren que la societat està avançant cap a una igualtat efectiva.

Malauradament, aquesta realitat contrasta amb la situació que viuen les dones dins l'Església, on encara no s'ha aconseguit despatriarcar la religió. I és que tot i que cada vegada hi ha més dones religioses i teòlogues, aquesta igualtat efectiva, que s'està fent un camí a la societat, encara no s'ha vist reflectida a l'Església.

Per tal d'avançar en aquesta direcció i aconseguir que el proper 8 de Març aconsegueixi penetrar en l'àmbit eclesial, el 29 de gener passat la religiosa Viqui Molins i la teòloga Neus Forcano van participar en una de les sessions del cicle «Els dilluns dels Drets humans», organitzat per Justícia i Pau, el Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia, Mans Unides, Càritas Diocesana de Barcelona i el Grup de Juristes Roda Ventura. Sota el títol *Cap a un 8 de Març dins l'Església*, les dues participants van donar les claus perquè les dones cada vegada

puguin tenir més veu i responsabilitat en una estructura que necessita canvis urgents.

L'Església primitiva, un exemple a seguir

Com va explicar Viqui Molins durant la seva intervenció, l'Església no sempre ha estat patriarcal. En els seus inicis, és a dir, a l'Església primitiva de l'època de Corint, la seva organització es basava en petites comunitats, regides de manera autònoma i on el paper de la dona era molt diferent de l'actual: «En aquella època els rectors necessitaven l'ajuda de senyores benefactores. Hi havia missioneres, que eren directrius de les comunitats i que es

VIQUI MOLINS
«Abans no es podia parlar davant dels capellans, m'havien arribat a fer fora d'una reunió per donar la meva opinió davant seu»

La periodista Montse Santolino va ser l'encarregada de moderar la taula rodona.
Agustí Codinach

NEUS FORCANO
«Hem de reivindicar l'autoritat de les dones dins l'Església, i que no es quedi en el simple fet de poder optar al sacerdocí»

dedicaven a la predicació, i també hi havia la figura de la diaconessa, que sembla que podem tornar a tenir», va manifestar la religiosa teresiana. Aquesta estructura, a més, permetia que hi haguessin moltes profetesses, una figura que Viqui Molins va destacar per damunt de les altres: «Eren erudites, traduïen, i van tenir una gran autoritat fins al segle II.»

Amb el canvi d'organització i la progressiva jerarquització del poder, les dones van anar perdent la veu, fins al punt que, com va exposar Molins, fins fa pocs anys no se'ls permetia donar la seva opinió: «Abans no es podia parlar davant dels capellans, m'havien arribat a

fer fora d'una reunió per donar la meua opinió davant seu.» Per aquest motiu, un dels principals canvis que va reclamar Viqui Molins va ser el de la mateixa estructura de l'Església, que facilitaria que les dones poguessin recuperar la veu que havien tingut antigament: «Hauria de ser com abans, quan les dones tenien un paper més important. S'hauria de passar de l'estructura piramidal a una de comunitària.»

El paper de les dones dins l'Església

La teòloga Neus Forcano, per la seva banda, va centrar la seva intervenció en mostrar quins són els principals factors que frenen la revolució feminista a l'esfera eclesial. Com va explicar, un dels motius principals és la interiorització de la veu pública com una característica associada únicament als homes: «La veu pública és un tret de masculinitat des dels inicis de la història, i això exclou del poder les dones. Hem de reivindicar la nostra autoritat dins l'Església, i que no es quedi en el simple fet de poder optar al sacerdocí.»

Per canviar aquesta situació, la mateixa Forcano va destacar la importància d'aconseguir que les dones no siguin tractades només com a víctimes, sinó que també s'hauria de tenir en compte el seu saber: «Les dones només tenen veu pública quan parlen del seu victimisme, i hauríem d'aspirar a més. Hem de parlar de tot, tothom ha de tenir veu.» En aquest sentit, la teòloga i membre de l'Associació Europea de Dones per a la Recerca Teològica (ESTWTR), va explicar que encara que la societat hagi fet moltes passes endavant, l'Església encara té moltes assignatures pendents, com queda demostrat amb el baix nombre de teòlogues que hi ha.

Després de la conferència, els assistents que van omplir la seu de Cristianisme i Justícia (al carrer Roger de Llúria, de Barcelona), van tenir l'oportunitat de participar en un debat obert amb les dues ponents. Diversos testimonis van aprofitar per reclamar més poder per part dels laics i en concret de les dones a les parròquies. Com van explicar, la major part de la feligresia està formada per dones, i això encara no es veu reflectit en la presa de decisions i l'organització d'algunes diòcesis. El proper 8 de Març tindran una nova oportunitat per seguir avançant en un camí que ha de portar a la igualtat efectiva dins l'Església.